

være ganske enig med den højtærede Landbrugsminister i, at det vil være vanskeligt at begrunde. Man maa jo huske, hvad jeg før nævnte, at naar man i det hele taget fastsætter det lange Brugsforhold, er det, fordi det er forbundet med store Omkostninger at besætte et Brug, og at derfor ingen Bruger kan være tjent med at kunne blive sagt op med en ganske kort Frist. Men et Hus, som har under $\frac{1}{2}$ ha Jordtilliggende, er ikke et Landbrugshus, idet Hovederhvervet dér maa være et ganske andet end Landbrug. Derfor tror jeg, den højtærede Minister har Ret i, at skal der gøres noget for disse Huse, bliver det en Sag, der vedrører Indenrigsministeriet, og det maa ske i Form af Huslejelov eller lignende.

Alt i alt vil jeg udtale min Formening om, at dette Lovforslag fortjener en velvillig, men ogsaa en kritisk Overvejelse i et Udvalg; thi vi skulde jo nødigt vedtage noget, som vi ikke kunde føre igennem.

Raffusø: Jeg skal ikke komme med Gentagelser, da jeg i det væsentlige kan slutte mig til den højtærede Landbrugsministers Udtalelser. Jeg tror ikke, det foreliggende Lovforslag egner sig til at blive ophøjet til Lov, men jeg har ikke noget imod at drøfte det i et Udvalg.

Kr. Pedersen: Jeg forstaar Forelæggelsen af dette Lovforslag, navnlig efter de Udtalelser, som nu er faldet fra den ærede Ordførers (J. P. Jensen) Side, saaledes, at Forslagsstillerne ønsker, at hele denne Sag skal tages op til Drøftelse, ikke alene her i Salen, men ogsaa, og maaske allermost, i et Udvalg. Jeg forstaar meget godt, at det fra forskellig Side ønskes, at denne Sag tages op, men jeg maa rigtignok ogsaa sige, at saaledes som Lovforslaget er bygget, tror jeg ikke, man kan vedtage det. Det er ikke let at forelægge et Forslag ad privat Vej, saaledes at der overhovedet ikke kan rejses Anker imod det; men det forekommer mig, at der i temmelig høj Grad er Grund til at rette Anker imod dette Lovforslag, og at man maa foretage ret indgribende Ændringer deri.

Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen nævnte et Tilfælde, som viste, at der i høj Grad var Grund til at overveje, om man ikke kunde finde en Form for Lovgivning om Brug af saadanne Ejendomme paa mellem 1 og 2 Tdr. Hartkorn. Det er jo rigtigt, at der her er et Hul i Lovgivningen. Loven af 30. Juni 1919 om Fæstegodsets Overgang til frit Eje og Brug af Huse paa Landet forekommer mig at være et mægtigt Fremskridt,

og jeg har ikke det mindste imod — og heller ingen anden har udtalt sig imod det —, at man gaar videre i den Retning. Men noget andet er, om det er ad den Vej, Forslagsstillerne anviser, vi skal frem. Landbrugsministeren har udtalt, at der var Grund til at ønske, at Brugerne af disse Huse blev Selvejere. Det Spørgsmaal skal jeg ikke komme ind paa, jeg er ikke enig med Ministeren deri. Jeg tror ikke, det er den Vej, man skal gaa, hvis man vil løse Spørgsmaalet paa tilfredsstillende Maade. Og hvis man vil løse Spørgsmaalet saadan, at disse Huse bliver selvstændige, bliver det langt vanskeligere at skaffe Jord til dem i den Udstrækning, som er nødvendig, for at de kan blive selvstændige Brug. Mit Standpunkt i saa Henseende vil være kendt. Jeg ønsker ikke at være medvirkende til, at man skaffer Jord til Folk, som ikke ved egen Hjælp kan skaffe sig den, til fri Raadighed og i Spekulationsøjemed. Jeg tror sikkert og fast paa, at den Udvikling, vi befinder os i, vil give os Medhold, som ser saaledes paa Sagen, at det er en ubetinget og sikker Brugsret, som disse Mennesker har Krav paa, og at ingen har Krav paa at faa Jord, ved at man tager Jord fra andre og giver dem den til fri Raadighed og til at spekulere med.

Alle disse Ting kan man imidlertid langt bedre drøfte i et Udvalg, Forslagsstillerne har jo selv gennem deres Ordfører udtalt, at der kunde være enkelte Ting at ændre i Lovforslaget.

Det kan ikke undre nogen, at de, som ikke er kommet ind under Fæstelovgivningen af 30. Juni 1919, ønsker paa deres Vis at faa en Støtte; for det var jo ikke nogen lille Hjælp, der den Gang blev ydet i Form af Lovgivning vedrørende Huse og Gaarde. Man staar i nogen Grad i Gæld til disse Mennesker, som ikke kom ind under denne Lovgivning. Jeg har, som sagt, ikke megen Tro paa, at man kan hjælpe dem ad den Vej, her er foreslaaet, men jeg er glad over, at hele Spørgsmaalet nu kommer til Forhandling i et Udvalg; saa tror jeg ligesom den ærede Ordfører for Venstre (Martin Hansen) — ogsaa den højtærede Landbrugsminister udtalte sig i den Retning —, at der nok vil findes en Vej frem. For saa vidt ser jeg med Velvillie paa Lovforslaget, og mit Parti er i høj Grad villigt til at hjælpe til at faa udformet et Lovforslag, hvorved man kan raade Bod paa de Ulemper, som det foreliggende Lovforslag sigter til at raade Bod paa.

J. P. Jensen: Da der fra alle Sider synes at være Stemning for, at Lovforslaget